

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

1./2. Kollegstunde: „*Lieben und Leben lassen*“. Einführung in Ovids *amores*

Ov. *am.* 2, 3 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961(ND 1989) (OCT))

Ei mihi, quod dominam nec vir nec femina servas, mutua nec Veneris gaudia nosse potes. qui primus pueris genitalia membra recidit, vulnera quae fecit debuit ipse pati. mollis in obsequium facilisque rogantibus esses,	5
si tuus in quavis praetepuisset amor. non tu natus equo, non fortibus utilis armis, bellica non dextrae convenit hasta tuae. ista mares tractent; tu spes depone viriles:	10
sunt tibi cum domina signa ferenda tua. hanc imple meritis, huius tibi gratia prosit; si careas illa, quis tuus usus erit? est etiam facies, sunt apti lusibus anni:	15
indigna est pigro forma perire situ. fallere te potuit, quamvis habere molestus: non caret effectu quod voluere duo. aptius ut fuerit precibus temptasse: rogamus, dum bene ponendi munera tempus habes.	

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

4./5. Kollegstunde: *Der Auftritt der Corinna*

Ov. *am.* 1, 5 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Aestus erat, mediamque dies exegerat horam; adposui medio membra levanda toro.	
pars adaperta fuit, pars altera clausa fenestrae, quale fere silvae lumen habere solent,	
qualia sublucent fugiente crepuscula Phoebos aut ubi nox abiit nec tamen orta dies.	5
illa verecundis lux est praebenda puellis, qua timidus latebras speret habere pudor.	
ecce, Corinna venit tunica velata recincta, candida dividua colla tegente coma,	10
qualiter in thalamos formosa Sameramis isse dicitur, et multis Lais amata viris.	
deripui tunicam; nec multum rara nocebat, pugnabat tunica sed tamen illa tegi;	
quae, cum ita pugnaret tamquam quae vincere nollet, victa est non aegre prodicione sua.	15
ut stetit ante oculos posito velamine nostros, in toto nusquam corpore menda fuit.	
quos umeros, quales vidi tetigique lacertos! forma papillarum quam fuit apta premi!	20
quam castigato planus sub pectore venter! quantum et quale latus! quam iuvenale femur!	
singula quid referam? nil non laudabile vidi, et nudam pressi corpus ad usque meum.	
cetera quis nescit? lassique quiescimus ambo. proveniant medii sic mihi saepe dies.	25

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

6. Kollegstunde: Draussen vor der Tür – das „Paraklausithyron“

Ov. *am.* 1, 6 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Ianitor (indignum) dura religate catena, difficilem moto cardine pande forem.	
quod precor exiguum est: aditu fac ianua parvo obliquum capiat semiadaperta latus.	
longus amor tales corpus tenuavit in usus	5
aptaque subducto corpore membra dedit; ille per excubias custodum leniter ire monstrat, inoffensos derigit ille pedes.	
at quondam noctem simulacraque vana timebam; mirabar, tenebris quisquis iturus erat.	10
risit, ut audirem, tenera cum matre Cupido et leviter 'fies tu quoque fortis' ait.	
nec mora, venit amor: non umbras nocte volantis, non timeo strictas in mea fata manus;	
te nimium lentum timeo, tibi blandior uni:	15
tu, me quo possis perdere, fulmen habes. aspice (uti videas, inmitia claustra relaxa) uda sit ut lacrimis ianua facta meis.	
certe ego, cum posita stares ad verbera veste, ad dominam pro te verba tremente tuli.	20
ergo, quae valuit pro te quoque gratia quondam, heu facinus! pro me nunc valet illa parum? redde vicem meritis: grato licet esse, quod optas. tempora noctis eunt; excute poste seram.	
excute: sic umquam longa relevere catena,	25
nec tibi perpetuo serva bibatur aqua. ferreus orantem nequiquam, ianitor, audis, roboribus duris ianua fulta riget.	
urbibus obsessis clausae munimina portae prosunt; in media pace quid arma times?	30
quid facies hosti, qui sic excludis amantem? tempora noctis eunt; excute poste seram.	
non ego militibus venio comitatus et armis: solus eram, si non saevus adesset Amor;	
hunc ego, si cupiam, nusquam dimittere possum:	35
ante vel a membris divider ipse meis. ergo Amor et modicum circa mea tempora vinum mecum est et madidis lapsa corona comis.	
arma quis haec timeat? quis non eat obvius illis? tempora noctis eunt; excute poste seram.	40
lentus es, an somnus, qui te male perdat, amantis verba dat in ventos aure repulsa tua? at, meminī, primo, cum te celare volebam,	

pervigil in mediae sidera noctis eras.
 forsitan et tecum tua nunc requiescit amica: 45
 heu, melior quanto sors tua sorte mea!
 dummodo sic, in me durae transite catenae.
 tempora noctis eunt; excute poste seram.
 fallimur, an verso sonuerunt cardine postes,
 raucaque concussae signa dedere fores? 50
 fallimur: impulsus est animoso ianua vento.
 ei mihi, quam longe spem tulit aura meam!
 si satis es raptae, Borea, memor Orithyiae,
 huc ades et surdas flamine tunde foris.
 urbe silent tota, vitreoque madentia rore 55
 tempora noctis eunt; excute poste seram,
 aut ego iam ferroque ignique paratior ipse,
 quem face sustineo, tecta superba petam.
 nox et Amor vinumque nihil moderabile suadent:
 illa pudore vacat, Liber Amorque metu. 60
 omnia consumpsi, nec te precibusque minisque
 movimus, o foribus durior ipse tuis.
 non te formosae decuit servare puellae
 limina, sollicito carcere dignus eras.
 iamque pruinosos molitur Lucifer axes, 65
 inque suum miseros excitat ales opus.
 at tu, non laetis detracta corona capillis,
 dura super tota limina nocte iace;
 tu dominae, cum te proiectam mane videbit,
 temporis absumpti tam male testis eris. 70
 qualiscumque vale sentique abeuntis honorem;
 lente nec admissio turpis amante, vale.
 vos quoque, crudeles rigido cum limine postes
 duraque conservae ligna, valet, fores!

Catull. 3 (ed. R.A.B. Mynors, Oxford 1958 (OCT))

Lugete, o Veneres Cupidinesque,
 et quantum est hominum uenustiorum:
 passer mortuus est meae puellae,
 passer, deliciae meae puellae,
 quem plus illa oculis suis amabat. 5
 nam mellitus erat suamque norat
 ipsam tam bene quam puella matrem,
 nec sese a gremio illius mouebat,
 sed circumsiliens modo huc modo illuc
 ad solam dominam usque pipiabat; 10
 qui nunc it per iter tenebricosum
 illuc, unde negant redire quemquam.
 at uobis male sit, malae tenebrae
 Orci, quae omnia bella deuoratis:
 tam bellum mihi passerem abstulistis 15
 o factum male! o miselle passer!
 tua nunc opera meae puellae
 flendo turgiduli rubent ocelli.

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

7. Kollegstunde: *Die netten Nebensächlichkeiten*

Ov. *am.* 2, 6 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Psittacus, Eois imitatrix ales ab Indis,
 occidit: exsequias ite frequenter, aves;
 ite, piae volucres, et plangite pectora pinnis
 et rigido teneras ungue notate genas;
 horrida pro maestis lanietur pluma capillis, 5
 pro longa resonent carmina vestra tuba.
 quod scelus Ismarii quereris, Philomela, tyranni,
 expleta est annis ista querela suis;
 alitis in rarae miserum devertere funus:
 magna, sed antiqua est causa doloris Itys. 10
 omnes, quae liquido libratis in aere cursus,
 tu tamen ante alios, turtur amice, dole.
 plena fuit vobis omni concordia vita
 et stetit ad finem longa tenaxque fides.
 quod fuit Argolico iuvenis Phoceus Orestae, 15
 hoc tibi, dum licuit, psittace, turtur erat.
 quid tamen ista fides, quid rari forma coloris,
 quid vox mutandis ingeniosa sonis,
 quid iuvat, ut datus es, nostrae placuisse puellae?
 infelix avium gloria nempe iaces. 20
 tu poteras fragiles pinnis hebetare zmaragdus
 tincta gerens rubro Punica rostra croco.
 non fuit in terris vocum simulantior ales:
 reddebas blaeso tam bene verba sono.
 raptus es invidia: non tu fera bella movebas; 25
 garrulus et placidae pacis amator eras.
 ecce, coturnices inter sua proelia vivunt;
 forsitan et fiunt inde frequenter anus.
 plenus eras minimo, nec prae sermonis amore
 in multos poteras ora vacare cibos: 30
 nux erat esca tibi causaeque papavera somni,
 pellebatque sitim simplicis umor aquae.
 vivit edax vultur ducensque per aera gyros
 miluus et pluviae graculus auctor aquae;
 vivit et armiferae cornix invisae Minervae, 35
 illa quidem saeculis vix moritura novem.
 occidit ille loquax humanae vocis imago,
 psittacus, extremo munus ab orbe datum.
 optima prima fere manibus rapiuntur avaris;
 implentur numeris deteriora suis: 40
 tristia Phylacidae Thersites funera vidit
 iamque cinis vivis fratribus Hector erat.
 quid referam timidae pro te pia vota puellae,

vota procelloso per mare rapta Noto?
 septima lux venit non exhibitura sequentem, 45
 et stabat vacuo iam tibi Parca colo;
 nec tamen ignavo stupuerunt verba palato:
 clamavit moriens lingua: 'Corinna, vale.'
 colle sub Elysio nigra nemus ilice frondet
 udaeque perpetuo gramine terra viret. 50
 si qua fides dubiis, volucrum locus ille piarum
 dicitur, obscenae quo prohibentur aves:
 illic innocui late pascuntur olores
 et vivax phoenix, unica semper avis;
 explicat ipsa suas ales Iunonia pinnas, 55
 oscula dat cupido blanda columba mari.
 psittacus has inter nemorali sede receptus
 convertit volucres in sua verba pias.
 ossa tegit tumulus, tumulus pro corpore magnus,
 quo lapis exiguus par sibi carmen habet: 60
 COLLIGOR EX IPSO DOMINAE PLACUISSE SEPULCRO;
 ORA FUERE MIHI PLUS AVE DOCTA LOQUI.

Catull. 2 (ed. R.A.B. Mynors, Oxford 1958 (OCT))

Passer, deliciae meae puellae,
 quicum ludere, quem in sinu tenere,
 cui primum digitum dare appetenti
 et acris solet incitare morsus,
 cum desiderio meo nitenti 5
 carum nescio quid lubet iocari
 et solaciolum sui doloris,
 credo, ut tum grauis acquiescat ardor:
 tecum ludere sicut ipsa possem
 et tristis animi leuare curas! 10

AP 7, 203 (ed. H. Beckby, München 1957)

203. ΣΙΜΙΟΥ

Οὐκέτ' ἀν' ὕληεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
 ἠχῆεσαν ἰεῖς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
 θηρεύων βαλίους συνομήλικας ἐν νομῶ ὕλης·
 ᾧχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

Das Steinhuhn

O, nun läßt du nicht mehr, mein Steinhuhn, als Jäger in Waldes
 schattigem Reiche vom Mund schallend die Stimme ergehen,
 um die gesprenkelten Brüder zur Waldtrift zu locken; du gingest
 nun deinen letzten Weg, der in den Acheron führt.

Simias

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

8. Kollegstunde: *Eine Biobibliographie Ovids*

Ov. *am.* 3, 15 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Quaere novum vatem, tenerorum mater Amorum: raditur hic elegis ultima meta meis;	
quos ego conposui, Paeligni ruris alumnus, (nec me deliciae dedecuerunt meae)	
si quid id est, usque a proavis vetus ordinis heres,	5
non modo militiae turbine factus eques.	
Mantua Vergilio gaudet, Verona Catullo;	
Paelignae dicar gloria gentis ego, quam sua libertas ad honesta coegerat arma,	
cum timuit socias anxia Roma manus.	10
atque aliquis spectans hospes Sulmonis aquosi moenia, quae campi iugera pauca tenent,	
'quae tantum' dicet 'potuistis ferre poetam, quantulacumque estis, vos ego magna voco.'	
culte puer puerique parens Amathusia culti, aurea de campo vellite signa meo;	15
corniger increpuit thyrsos graviores Lyaeus: pulsanda est magnis area maior equis.	
inbelles elegi, genialis Musa, valete, post mea mansurum fata superstes opus.	20

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

9. Kollegstunde: *Eine Miniliteraturgeschichte in den amores*

Ov. *am.* 1, 15 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Quid mihi, Livor edax, ignavos obicis annos, ingeniique vocas carmen inertis opus; non me more patrum, dum strenua sustinet aetas, praemia militiae pulverulenta sequi	5
nec me verbosas leges ediscere nec me ingrato vocem prostituisse foro? mortale est, quod quaeris, opus; mihi fama perennis quaeritur, in toto semper ut orbe canar. vivet Maeonides, Tenedos dum stabit et Ide, dum rapidas Simois in mare volvet aquas;	10
vivet et Ascraeus, dum mustis uva tumebit, dum cadet incurva falce resecta Ceres; Battiades semper toto cantabitur orbe: quamvis ingenio non valet, arte valet;	15
nulla Sophocleo veniet iactura cothurno; cum sole et luna semper Aratus erit; dum fallax servus, durus pater, inproba lena vivent et meretrix blanda, Menandros erit; Ennius arte carens animosique Accius oris casurum nullo tempore nomen habent;	20
Varronem primamque ratem quae nesciet aetas aureaque Aesonio terga petita duci? carmina sublimis tunc sunt peritura Lucreti, exitio terras cum dabit una dies;	25
Tityrus et segetes Aeneiaque arma legentur, Roma triumphati dum caput orbis erit; donec erunt ignes arcusque Cupidinis arma, discentur numeri, culte Tibulle, tui; Gallus et Hesperii et Gallus notus Eois, et sua cum Gallo nota Lycoris erit.	30
ergo, cum silices, cum dens patientis aratri depereant aevo, carmina morte carent: cedant carminibus reges regumque triumpho, cedat et auriferi ripa benigna Tagi!	35
vilia miretur vulgus; mihi flavus Apollo pocula Castalia plena ministret aqua, sustineamque coma metuentem frigora myrtum atque a sollicito multus amante legar. pascitur in vivis Livor; post fata quiescit, cum suus ex merito quemque tuetur honos:	40
ergo etiam cum me supremus adederit ignis, vivam, parsque mei multa superstes erit.	

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

10. Kollegstunde: *Liebes-Dichtung und recusatio*

Ov. *am.* 1, 1 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Arma gravi numero violentaque bella parabam edere, materia conveniente modis. par erat inferior versus; risisse Cupido dicitur atque unum surripuisse pedem.	5
'quis tibi, saeve puer, dedit hoc in carmina iuris? Pieridum vates, non tua turba sumus. quid, si praeripiat flavae Venus arma Minervae, ventilet accensas flava Minerva faces? quis probet in silvis Cererem regnare iugosis, lege pharetratae Virginis arva coli?	10
crinibus insignem quis acuta cuspide Phoebum instruat, Aoniam Marte movente lyram? sunt tibi magna, puer, nimiumque potentia regna: cur opus adfectas ambitiose novum? an, quod ubique, tuum est? tua sunt Heliconia tempe? vix etiam Phoebus iam lyra tuta sua est? cum bene surrexit versu nova pagina primo, attenuat nervos proximus ille meos. nec mihi materia est numeris levioribus apta, aut puer aut longas compta puella comas.'	20
questus eram, pharetra cum protinus ille soluta legit in exitium spicula facta meum lunavitque genu sinuosum fortiter arcum 'quod' que 'canas, vates, accipe' dixit 'opus.' me miserum! certas habuit puer ille sagittas: uror, et in vacuo pectore regnat Amor. sex mihi surgat opus numeris, in quinque residat; ferrea cum vestris bella valet modis. cingere litorea flaventia tempora myrto, Musa per undenos emodulanda pedes!	30

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

11. Kollegstunde: *Die innere Ordnung der amores*

Ov. *am.* 2,1 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Hoc quoque composui Paelignis natus aquosis
 ille ego nequitiae Naso poeta meae.
 hoc quoque iussit Amor; procul hinc, procul este, severi:
 non estis teneris apta theatra modis.
 me legat in sponsi facie non frigida virgo 5
 et rudis ignoto tactus amore puer;
 atque aliquis iuvenum, quo nunc ego, saucius arcu
 agnoscat flammae conscia signa suae
 miratusque diu 'quo' dicat 'ab indice doctus 10
 composuit casus iste poeta meos?'
 ausus eram, memini, caelestia dicere bella
 centimanumque Gyaen (et satis oris erat),
 cum male se Tellus ulta est ingestaque Olympo
 ardua devexum Pelion Ossa tulit:
 in manibus nimbos et cum Iove fulmen habebam, 15
 quod bene pro caelo mitteret ille suo.
 clausit amica fores: ego cum Iove fulmen omisi;
 excidit ingenio Iuppiter ipse meo.
 Iuppiter, ignoscas: nil me tua tela iuvabant;
 clausa tuo maius ianua fulmen habet. 20
 blanditias elegosque levis, mea tela, resumpsi:
 mollierunt duras lenia verba fores.
 carmina sanguineae deducunt cornua lunae
 et revocant niveos solis euntis equos;
 carmine dissiliunt abruptis faucibus angues 25
 inque suos fontes versa recurrit aqua;
 carminibus cessere fores, insertaque posti,
 quamvis robur erat, carmine victa sera est.
 quid mihi profuerit velox cantatus Achilles?
 quid pro me Atrides alter et alter agent, 30
 quique tot errando quot bello perdidit annos,
 raptus et Haemoniis flebilis Hector equis?
 at facie tenerae laudata saepe puellae
 ad vatem, pretium carminis, ipsa venit.
 magna datur merces: heroum clara valete 35
 nomina: non apta est gratia vestra mihi;
 ad mea formosos vultus adhibete puellae
 carmina, purpureus quae mihi dictat Amor.

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

12. Kollegstunde: *Ovid und die literarische Tradition der römischen Liebeselegie*

Ov. *am.* 3, 9 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Memnona si mater, mater ploravit Achillem, et tangunt magnas tristia fata deas, flebilis indignos, Elegia, solve capillos: a, nimis ex vero nunc tibi nomen erit. ille tui vates operis, tua fama, Tibullus	5
ardet in extracto, corpus inane, rogo. ecce puer Veneris fert eversamque pharetram et fractos arcus et sine luce facem; aspice, demissis ut eat miserabilis alis pectoraque infesta tundat aperta manu.	10
excipiunt lacrimas sparsi per colla capilli, oraque singultu concutiente sonant. fratris in Aeneae sic illum funere dicunt egressum tectis, pulcher Iule, tuis.	15
nec minus est confusa Venus moriente Tibullo quam iuveni rupit cum ferus inguen aper. at sacri vates et divum cura vocamur, sunt etiam qui nos numen habere putent. scilicet omne sacrum mors inportuna profanat;	20
omnibus obscuras inicit illa manus. quid pater Ismario, quid mater, profuit Orpheo, carmine quid victas obstipuisse feras? et Linon in silvis idem pater 'aelinon' altis dicitur invita concinuisse lyra.	25
adice Maeoniden, a quo ceu fonte perenni vatum Pieriis ora rigantur aquis: hunc quoque summa dies nigro submersit Averno; defugiunt avidos carmina sola rogos. durat opus vatum, Troiani fama laboris tardaque nocturno tela retexta dolo:	30
sic Nemesis longum, sic Delia nomen habebunt, altera cura recens, altera primus amor. quid vos sacra iuvant? quid nunc Aegyptia prosunt sistra? quid in vacuo secubuisse toro?	35
cum rapiunt mala fata bonos, (ignoscite fasso) sollicitor nullos esse putare deos. vive pius: moriere pius; cole sacra: colentem mors gravis a templis in cava busta trahet. carminibus confide bonis: iacet ecce Tibullus; vix manet e toto, parva quod urna capit.	40
tene, sacer vates, flammae rapuere rogales, pectoribus pasci nec timuere tuis?	

aurea sanctorum potuissent templa deorum
 urere, quae tantum sustinere nefas.
 avertit vultus, Erycis quae possidet arces; 45
 sunt quoque qui lacrimas continuisse negant.
 sed tamen hoc melius, quam si Phaeacia tellus
 ignotum vili supposuisset humo.
 hic certe madidos fugientis pressit ocellos
 mater et in cineres ultima dona tulit; 50
 hic soror in partem misera cum matre doloris
 venit inornatas dilaniata comas,
 cumque tuis sua iunxerunt Nemesisque priorque
 oscula nec solos destituere rogos.
 Delia discedens 'felicius' inquit 'amata 55
 sum tibi: vixisti, dum tuus ignis eram.'
 cui Nemesis 'quid' ait 'tibi sunt mea damna dolori?
 me tenuit moriens deficiente manu.'
 si tamen e nobis aliquid nisi nomen et umbra
 restat, in Elysia valle Tibullus erit. 60
 obuius huic venies hedera iuvenalia cinctus
 tempora cum Calvo, docte Catulle, tuo;
 tu quoque, si falsum est temerati crimen amici,
 sanguinis atque animae prodige Galle tuae.
 his comes umbra tua est, si qua est modo corporis umbra; 65
 auxisti numeros, culte Tibulle, pios.
 ossa quieta, precor, tuta requiescite in urna,
 et sit humus cineri non onerosa tuo.

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

13. Kollegstunde: *Militat omnis amans: Make love, not war?*

Ov. *am.* 1, 9 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Militat omnis amans, et habet sua castra Cupido;
Attice, crede mihi, militat omnis amans.
quae bello est habilis, Veneri quoque convenit aetas:
turpe senex miles, turpe senilis amor.
quos petiere duces animos in milite forti, 5
hos petit in socio bella puella viro:
pervigilant ambo, terra requiescit uterque;
ille fores dominae servat, at ille ducis.
militis officium longa est via: mitte puellam,
strenuus exempto fine sequetur amans; 10
ibit in adversos montes duplicataque nimbo
flumina, congestas exeret ille nives,
nec freta pressurus tumidos causabitur Euros
aptaque verrendis sidera quaeret aquis.
quis nisi vel miles vel amans et frigora noctis 15
et denso mixtas perferet imbre nives?
mittitur infestos alter speculator in hostes,
in rivale oculos alter, ut hoste, tenet.
ille graves urbes, hic durae limen amicae
obsidet; hic portas frangit, at ille fores. 20
saepe soporatos invadere profuit hostes
caedere et armata vulgus inerme manu.
sic fera Threicii ceciderunt agmina Rhesi,
et dominum capti deseruistis equi.
nempe maritorum somnis utuntur amantes, 25
et sua sopitis hostibus arma movent.
custodum transire manus vigilumque catervas
militis et miseri semper amantis opus.
Mars dubius, nec certa Venus: victique resurgunt,
quosque neges umquam posse iacere, cadunt. 30
ergo desidiam quicumque vocabat amorem,
desinat: ingenii est experientis Amor.
ardet in abducta Briseide maestus Achilles
(dum licet, Argeas frangite, Troes, opes);
Hector ab Andromaches complexibus ibat ad arma, 35
et galeam capiti quae daret, uxor erat;
summa ducum, Atrides visa Priameide fertur
Maenadis effusis obstipuisse comis;
Mars quoque deprensus fabrilia vincula sensit:
notior in caelo fabula nulla fuit. 40
ipse ego segnis eram discinctaque in otia natus;
mollierant animos lectus et umbra meos;

inpulit ignavum formosae cura puellae,
iussit et in castris aera merere suis.
inde vides agilem nocturnaue bella gerentem: 45
qui nolet fieri desidiosus, amet.

Prof. Dr. U. Eigler
Proseminar FS 08
Ovid, *amores*
Reader

14. Kollegstunde:

Ov. *am.* 1, 11 (ed. E. J. Kenney, Oxford 1961 (ND 1989) (OCT))

Colligere incertos et in ordine ponere crines docta neque ancillas inter habenda Nape inque ministeriis furtivae cognita noctis utilis et dandis ingeniosa notis, saepe venire ad me dubitantem hortata Corinnam,	5
saepe laboranti fida reperta mihi, accipe et ad dominam peraratas mane tabellas perfer et obstantes sedula pelle moras. nec silicum venae nec durum in pectore ferrum nec tibi simplicitas ordine maior adest;	10
credibile est et te sensisse Cupidinis arcus: in me militiae signa tuere tuae. si quaeret quid agam, spe noctis vivere dices; cetera fert blanda cera notata manu.	15
dum loquor, hora fugit: vacuae bene redde tabellas, verum continuo fac tamen illa legat. aspicias oculos mando frontemque legentis: et tacito vultu scire futura licet. nec mora, perlectis rescribat multa, iubeto:	20
odi, cum late splendida cera vacat. comprimat ordinibus versus, oculosque moretur margine in extremo littera rasa meos. quid digitos opus est graphio lassare tenendo? hoc habeat scriptum tota tabella 'veni.'	25
non ego victrices lauro redimire tabellas nec Veneris media ponere in aede morer. subscribam VENERI FIDAS SIBI NASO MINISTRAS DEDICAT. AT NUPER VILE FUISTIS ACER.'	